

Artikel 40 i Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89 af 24. juli 1989 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost, som affattet ved Rådets forordning (EØF) nr. 3897/91 af 16. december 1991, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for anvendelsen af et varemærke, der indeholder en geografisk angivelse og skal anvendes med henblik på markedsføring af vin, og som kan føre til den fejlagtige antagelse, at den pågældende geografiske angivelse er beskyttet, medmindre der foreligger en reel risiko for, at de pågældende forbrugere vildledes, og deres økonomiske adfærd dermed påvirkes. Det tilkommer den nationale ret at afgøre, om dette er tilfældet.

(¹) EFT C 108 af 7.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 24. oktober 2002

i sag C-82/01 P, Aéroports de Paris mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Alpha Flight Services SAS (¹)

(»Appel — konkurrence — luftfart — drift af lufthavne — misbrug af dominerende stilling — afgiftsmæssig forskelsbehandling«)

(2002/C 323/25)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-82/01 P, Aéroports de Paris (advokat: H. Calvet), angående appel af dom afsagt den 12. december 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-128/98, Aéroports de Paris mod Kommissionen (Sml. II, s. 3929), hvori der er nedlagt påstand om dommens ophævelse, den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: L. Pignataro, bistået af B. Geneste) og Alpha Flight Services SAS (advokater: L. Marville og A. Denants), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af fungerende formand for Sjette Afdeling, C. Gullmann, og dommerne V. Skouris, F. Macken, N. Colneric og J. N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 24. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Aéroports de Paris betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 118 af 21.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 24. oktober 2002

i sag C-99/01, Gottfried Linhart og Hans Biffel (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(»Indbyrdes tilnærmelse af lovgivninger — EF-traktatens artikel 30 og 36 (efter ændring nu artikel 28 EF og 30 EF) — direktiv 76/768/EØF om kosmetiske midler — direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame — national lovgivning, der begrænser reklame«)

(2002/C 323/26)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-99/01, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende straffesager Gottfried Linhart og Hans Biffel at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30 og 36 (efter ændring nu artikel 28 EF og 30 EF), af Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 262, s. 169), som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 (EFT L 151, s. 32), og af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechot, og dommerne R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 24. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993, er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter det i forbindelse med markedsføringen af kosmetiske midler — særligt ved anvendelsen af betegnelsen »dermatologisk testet« — er forbudt at henvise til lægelige udtalelser, såfremt denne henvisning ikke indeholder oplysninger om udtalelsernes genstand og resultat.